

dogság csak halvány árnyékképe ennek, egy csepp az örökboldogság mérhetetlen tengeréből.

Az atom és egyén összehasonlításakor azt mondtuk, hogy ami az atom az anyagvilágban, az az egyén az emberi társadalomban. Mindkétben óriási feszültségek és hihetetlen erők rejlenek. Az atomkorszak társadalmát az az eszme fogja felépíteni, amely az emberben szunnyadó gigantikus erőket összhangba tudja állítani és a közösség tagjainak boldogítására tudja fordítani. Amely az egyén és közösség harmonikus relációját meg tudja teremteni. Ennek a társadalomnak mozgató ereje a szeretet, legnagyobb értéke pedig az ember.

IRODALOM: Aquinói Szent Tamás művei. Summa Theologica, Summa contra Gentiles. — **Brockmüller:** Christentum am Morgen des Atomzeitalters. — **R. Guardini:** Am Ende der Neuzeit. — **Huszár Győző:** Metafizika. **Kecskés P.:** A bölcelet története. — **E. Kurz:** Individuum und Gemeinschaft beim Hl. Thomas von Aquin. — **Marx:** Tőke. — **Messner:** Naturrecht. — **Neil-Breuning:** Gesellschaftliche Systeme. — **J. Pieper:** Das christliche Menschenbild. — **Schütz:** Bölcelet. — **Steinbüchel:** Christliche Lebenshaltungen. — **Vierkandt:** Gesellschaftslehre és Handwörterbuch der Soziologie. — **Welty:** Gemeinschaft und Einzelmensch és Szocialkatechizmus. — **Wulf:** L'individu et le groupe dans la scolastique du 13. siècle. — A pápák szociális körlevelei.

KARÁCSONYI FOHÁSZ

Aldott vagy Te az asszonyok között —

Te hoztad közénk Istennek Fiát...

*Ó áldott Asszony, hallgasd meg fohászom,
mely feléd száll a mindenségén át.*

*Az embereknek legszebb ünnepén,
karácsony éjén kerlek, nézz le rám
és lásd meg: álom nélkül, telve vágygal,
szív-melegemmel írom halk imám:*

*Te tudod jól, hogy mit jelent a gyermek,
tudod, hogy érte lelkem hogy eped —
anya szeretnék lenni, boldog mint Te,
mikor először láttad Gyermeked.*

*A te végtelen anyaságod lüktet
bennem és forró vágyak tüze ég:
hadd legyen édes, szép karácsonyunk, kis
Jézuskánkat már küldje el az Ég!
Hadd ringassam a karomban kis testét,
hadd hulljanak rá boldog könnyeim,
hadd érezzem, hogy megdöbben kis szíve,
hadd érezzem: e drága kincs enyim!*

*Viruló, anyás termőföld a testem
s ha érzem: benne él már magzatom,
csak rá gondolok majd és lelkünk minden
szépségét kicsiny lelkének adom!
És beléoltom minden mozdulással,
hogy boldog legyen, tiszta és szelíd —
a Föld s az Ég közt szerelmünk gyümölcse,
a drága pici gyermek lesz a híd!*

*Ó, Mária, hát hallgasd meg fohászom...
Kedves néked is égi, szép szerelmünk;
hát engedd meg, hogy Karácsony nagy éjén
Isten elé is véled térdepeljünk
és együtt kérjük alázatos szívvel,
hogy teljesítse szívünk óhaját
s az eljövendő sok karácsony estén
együtt legyen egy boldog kis család.*

Berkes Lidia